

Forslaget går ud på, at man vil indføre samme regler for skolefritidsordninger som for andre institutioner, altså hovedsagelig vedrørende forældrebetalingen og muligheden for fripladser.

Den nuværende situation er, som vi ved, at kommunerne bestemmer forældrebetalingen for skolefritidsordningerne. Det ønsker SF så at få ændret til, at forældrene maksimalt skal betale 30 pct. Det kan Fremskridtspartiet ikke støtte.

Desuden lægger SF med dette forslag op til, at det skal være nemmere at få friplads på linje med andre kommunale dagsinstitutioners tilbud. Det er vi heller ikke enige i.

Det er altså grundene til, at Fremskridtspartiet ikke vil være med, idet vi mener, at der egentlig burde være 100 pct. forældrebetaling.

Da man i SFO-systemet for øjeblikket betaler mere end det, SF foreslår, mener vi, at den nuværende situation i hvert fald er bedre end SF's forslag.

Som en tidligere taler var inde på, refererer forslagsstillerne jo til BUPL's undersøgelse – tror jeg det var – hvoraf det fremgik, at den gennemsnitlige forældrebetaling for skolefritidsordningerne i 1994 var på 34,1 pct. af de samlede driftsudgifter, mens betalingen for en tilsvarende plads i en daginstitution ifølge bistandsloven lå på kun 28,2 pct. af driftsudgifterne. Men det kan vi ikke se at der er nogen grund til.

Vi ved godt, at SF er interesseret i en centralistisk ordning. Og at det bliver udgiftskrævende, tror jeg også man er klar over i SF – jeg tror, den konservative ordfører også var inde på det. Men vi ønsker ikke disse centralistiske regler; vi ønsker, at det primært bliver en lokal afgørelse.

Derfor afviser vi det foreliggende lovforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg vil gerne henholde mig til ministerens besvarelse og erklære mig enig i ministerens konklusioner.

Jeg kan nævne, at Det Radikale Venstre ved enhver mulig lejlighed har deltaget i drøftelser om skolefritidsordninger, herunder også om forældrebetalingsspørgsmålet.

Det Radikale Venstre har tillid til, at kommunerne kan forvalte skolefritidsordningerne uden alarmerende forskelsbehandling i forhold til fritidshjem under bistandsloven.

Det Radikale Venstre støtter gerne bestræbelser, der går ud på, at kommunerne reelt kan stå for det kommunale selvstyre.

Derfor afviser Det Radikale Venstre dette lovforslag.

Bruno Jerup (EL):

Folketinget har jo tidligere lagt grænser ind på daginstitutionsområdet, og man har sænket den procentdel, som forældrene skulle betale, så den nu er nede på 30 pct. Og hvis man kigger på udviklingen, har det faktisk virket sådan, at den andel, som forældrene skal betale for at have deres børn i henholdsvis vuggestuer og børnehaver, er faldet i løbet af 1990'erne.

Vi er enige med SF i, at det er fornuftigt at have en grænse for, hvor stor en andel der skal betales af forældrene, og vi er klart interesserede i, at der bliver en endnu lavere grænse både her og på de andre områder, jeg nævnte, men vi vil selvfølgelig støtte det konkrete forslag.

Der kan selvfølgelig være nogle problemer i forbindelse med, at en kommune, der faktisk har en lavere procent end den foreslåede, måske vil være tilbøjelig til at hæve den. Et sådant konkret tilfælde må man så se på.

Men ellers er vi tilbøjelige til at støtte SF's lovforslag. Og vi mener, at det er positivt, at der kommer de samme regler for SFO-området som for det øvrige daginstitutionsområde.

Lisbeth Arbøl (CD):

Indførelse af en lovændring vedrørende betaling for ophold i skolefritidsordninger, der går ud på at sidestille betalingsreglerne for skolefritidsordninger med betalingsreglerne for fritidshjem og lignende, således at forældrebetalingen maksimalt kan andrage 30 pct., lyder jo umiddelbart meget godt.

Ifølge BUPL skulle forældre, hvis børn er anbragt i skolefritidsordninger, i godt 70 pct. af kommunerne så kunne spare op mod 4 pct. Og hvad kan det så beløbe sig til? Det kan måske beløbe sig til 50 kr. pr. måned – afhængigt af prisen det enkelte sted.

Men dette forslag er jo ikke gratis for kommunerne; pengene skal hentes et sted fra. Og i CD kan vi frygte, at det så kan komme til at gå ud over kvaliteten i skolefritidsordningerne, og børnene har det ikke optimalt i forvejen. Og det vigtigste mål må da være, at børnene har det godt.

Et barn tilbringer i løbet af sin barndom typisk 25.000 timer på institution. Det er mere end tre gange så meget som for få årtier siden. En hel moder eller fader hjemme er i dag erstattet med en ottendedel voksen i børnehaven og en otteogtyvendedel voksen i skolen.

Børnene får det ikke bedre af, at de voksne absolut skal have pasningen af børnene en lille